

Arrest

nr. 48 136 van 16 X 772 / IV

In zake: X - X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Armeense nationaliteit te zijn, op 28 mei 2010 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 april 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 13 juli 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 augustus 2010.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter F. HOFFER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat F. DENYS, die loco advocaat S. PAPEN verschijnt voor de verzoekende partijen, en van attaché S. BOTTU, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

in zake VOSKANYAN Gevorg

"A. Feitenrelaas

U, een Armeens staatsburger, bent gehuwd en heeft twee kinderen. U was samen met uw gezin woonachtig in Jerevan in het district Avan. U heeft een opleiding automechanica genoten en werkte in het verleden als taxichauffeur. U verklaarde dat u Armenië diende te verlaten vanwege problemen met Taron Margaryan, de prefect van het district en de zoon van de voormalige premier.

Margaryan woonde bij u in de buurt en was een jeugdvriend van u. In mei 2005 won hij de wijkhoofdverkiezingen van Avan en werd hij aangesteld als prefect. Na zijn verkiezing gaf hij verscheidene vrienden van hem een goede job. Ook u was daarbij. Via Margaryan werd u

aangesteld als hoofd personeelsbeheer van het taxibedrijf Royal. Dit taxibedrijf is, zoals meerdere zaken in Avan, in handen van Margaryan.

Na uw aanstelling in november 2005 merkte u dat er binnen de organisatie vreemde dingen gebeurden die erop gericht waren de politieke en economische machtspositie van Margaryan te vergroten. Alle medewerkers van uw taxibedrijf werden hierbij betrokken. Van iedereen werd verwacht dat men bij de verkiezingen zou stemmen ten behoeve van Margaryan en dat men tevens stemmen zou ronselen voor hem. Van de hogere echelons van de organisatie werd daarnaast medewerking verwacht bij het toe-eigenen van handelszaken via afdreiging en gebruik van geweld. Dit gold ook voor u. U verklaarde dat u in 2006 werd gevraagd deel te nemen aan een actie tegen de toenmalige directeur van de bioscoop Nor Avan. U weigerde dit met een excuus. De actie ging niettemin door. De directeur werd in elkaar geslagen door handlangers van Margaryan en overleed kort hierop. Na het overlijden kwam de bioscoop in handen van Margaryan.

Ook hiernaast hield u zich afzijdig. Zo werd u ondanks aandringen nooit lid van de Republikeinse Partij. Toen begin 2008 presidentsverkiezingen plaatsvonden ging u niet stemmen en ronselde u ook geen stemmen. Sindsdien ging u tevens niet meer werken. Dit leidde tot uw problemen met Margaryan. Op 07/04/2008, de verjaardag van uw vrouw, werd u op straat door zijn lijfwachten tegengehouden. U was op dat moment met de wagen boodschappen gaan doen voor het verjaardagfeest van uw vrouw. U werd in de wagen van de lijfwachten gestopt en naar een garagepark gebracht waar u uiteindelijk Margaryan ontmoette. Uw eigen wagen werd ondertussen naar dit park gebracht. Margaryan wees u op uw gebrek aan loyaliteit. Het kwam tot een scheldpartij waarna u in elkaar geslagen werd. U trachtte met uw wagen te vluchten maar werd tegengehouden. Uw wagen werd hierbij beschadigd. Na de afranseling kon u naar huis terugkeren.

Hiermee waren uw problemen niet van de baan. Een soortgelijk voorval vond plaats na afloop van de gemeenteraadsverkiezingen in mei van dat jaar. Ook ditmaal was u niet gaan stemmen. Op 13/06/2008 werd u opgebeld door lijfwachten van Margaryan met de mededeling dat u zich naar de garage moest begeven. U deed dit en werd er opnieuw in elkaar geslagen.

Na deze gebeurtenis vatte u het plan op naar Iran, vanwaar uw vader afkomstig was, uit te wijken. Begin augustus 2008 reisde u voor enkele dagen naar Teheran om zich hierover te informeren. Tijdens uw afwezigheid werd het kapsalon, dat door uw vrouw werd uitgebaat, door mannen van Margaryan gesloten. Het was zo dat u dit kapsalon in het verleden met de toestemming van Margaryan illegaal had kunnen bouwen. Uw vrouw belde u in Iran op om u van deze sluiting te verwittigen. Kort hierop keerde u terug naar Avan.

U probeerde vervolgens Margaryan te ontmoeten om de plooiën glad te strijken. Eind november 2008 werd er een onderhoud geregeld. U vroeg Margaryan u officieel te ontslaan en uw werkboekje terug te geven. Deze bedreigde u met de dood indien u de organisatie zou verlaten.

Niettemin werd korte tijd hierop uw werkboekje, met hierin de vermelding van uw ontslag, teruggeven. Het laatste wat u vernam kwam van de schoonbroer van Margaryan. Hij belde u in januari 2009 op om te vernemen of u definitief uit de organisatie stapte en gaf het advies na te denken over de gevolgen van uw daden. U vroeg om bedenktijd; ondertussen organiseerde u uw vertrek uit Armenië. U verklaarde dat naast u uw kinderen op school problemen hadden ondervonden vanwege Margaryan.

Op 30/03/2009 vloog u vanuit Jerevan over Wenen naar Brussel. Bij aankomst in Brussel ontmoette u een smokkelaar. U gaf uw paspoort aan deze persoon af en verbleef enkele dagen bij hem. U vroeg in België asiel aan op 03/04/2009.

B. Motivering

Er dient te worden gesteld dat de geloofwaardigheid van uw relaas ondermijnd wordt door verscheidene tegenstrijdigheden die werden vastgesteld enerzijds tussen uw verklaringen onderling en anderzijds in vergelijking met de verklaringen van uw echtgenote T. R. (O.V. 6.413.911).

Een eerste tegenstrijdigheid tussen u en uw echtgenote werd vastgesteld bij de beschrijving van jullie band met Taron Margaryan. U verklaarde dat Margaryan, die u van kinds af aan kende en die in de buurt woonde, nooit bij u thuis is geweest. U zou wel bij hem thuis zijn geweest (CGVS II p.5). Uw vrouw legde hierover andere verklaringen af. Zij gaf aan dat u Margaryan sinds zijn aanstelling tot districthoofd meer buiten ontmoette, maar beweerde tevens dat Margaryan vroeger wel bij jullie op bezoek kwam (CGVS II p.3). Gegeven deze discrepantie werd uw echtgenote met uw verklaringen geconfronteerd. Zij bracht hierop echter geen verheldering. Zij antwoordde louter niet te weten wat u eerder verklaard had.

Vervolgens werden tegenstrijdigheden opgemerkt bij uw beschrijvingen van het misdadig karakter van de organisatie van Margaryan. Bij uw eerste gehoor op het Commissariaat-generaal gaf u reeds een opsomming van misdaden gepleegd in naam van Margaryan. U maakte hierbij melding van een recent voorval dat eind 2008 plaatsvond. U verklaarde dat toen een taxichauffeur van "Taxidienst Z", genaamd Artemik, vijf personen doodschoot. Later preciseerde u dat bij deze aanval niet iedereen was gestorven (CGVS I p.10.). Bij uw tweede gehoor op het Commissariaat-generaal verklaarde u dat Artemik geen chauffeur was; hij was een kopstuk van de organisatie zonder concrete functie. Op de

vraag naar zijn handelingen noemde u twee incidenten waarbij Artemik betrokken was. Lang geleden, bij een schietpartij in 2004, zou hij in een restaurant in Avan op mensen geschoten hebben. Daarnaast was hij, in 2007 of 2008, betrokken bij een andere schietpartij. Hierbij werden twee à drie personen verwond, er vielen geen doden (CGVS II p.7-8). Beide verklaringen over Artemik zijn verschillend. U werd op deze verschillen gewezen. U bleef bij uw tweede verklaringen. U beweerde dat Artemik geen chauffeur was en dat er geen doden waren gevallen bij de recente schietpartij (CGVS p.8). Hiermee zijn de tegenstrijdigheden niet uitgeklaard.

Verder werden tegenstrijdigheden vastgesteld wat betreft uw persoonlijke problemen met Margaryan. U verklaarde dat u op 13/06/2008 voor een tweede maal in elkaar werd geslagen door de lijfwachten van Margaryan. U beweerde dat u hierbij geen verwondingen opliep. Dit in tegenstelling tot de eerste aanval op 07/04/2008 waarbij u verwondingen opliep aan uw been, uw hand en uw lip (CGVS II p.11; 13). Welnu, uw echtgenote gaf hieromtrent andere verklaringen. Zij beweerde dat u bij beide aanvallen verwondingen opliep. Zij verklaarde dat u op 07/04/2008 verwond raakte aan uw lip en uw been; bij de tweede aanval op 13/06/2008 werd u verwond aan uw been en uw arm. Wat deze laatste aanval betreft verklaarde uw vrouw dat uw been gezwollen was en u het niet op de grond kon zetten. Ook uw arm was gezwollen en vertoonde sporen van slagen (CGVS II p.5). De verklaringen van u en uw vrouw zijn met andere woorden tegenstrijdig. Uw vrouw werd met uw verklaringen geconfronteerd; zij herhaalde louter haar eigen verklaringen. Hierdoor is ook voor deze tegenstrijdigheid geen verduidelijking gegeven.

Voorts werden over uw vertrek naar en verblijf in Iran, volgend op de tweede aanval, enkele onaannemelijkheden opgetekend. U verklaarde dat u begin augustus 2008 met een taxi naar Teheran reisde om er het hoofd van de Armeense gemeenschap te ontmoeten. Dit om hem om advies te vragen over een permanent verblijf in Iran, om op deze wijze uw problemen met Margaryan te ontvluchten. U had het hoofd van de Armeense gemeenschap eerder in Jerevan via een tolk leren kennen. U verklaarde dat hij goederen had meegebracht naar Jerevan en dat hij hierbij problemen had ondervonden. U zou deze hebben opgelost en op deze wijze leerde u hem kennen (CGVS II p.15). Ondanks deze band met het hoofd van de Armeense gemeenschap en uw vertrek naar Teheran om hem om advies te vragen werd vastgesteld dat u de familienaam van deze persoon schuldig diende te blijven. U gaf aan deze niet te kennen. U gaf louter zijn voornaam (Aris). In dezelfde lijn kon u evenmin aangeven waar in Jerevan u deze persoon opzocht. U verklaarde dat u hem onderweg opbelde en dat hij de plaats rechtstreeks aan de chauffeur doorgaf. Dit gebrek aan kennis, waarvan geoordeeld kan worden dat het noodzakelijk was om uw doel te bereiken, doet twijfel rijzen over de geloofwaardigheid van uw reis naar Iran. Er werd daarbij vastgesteld dat uw vrouw verklaarde dat u dit hoofd van de Armeense gemeenschap kende via een kennis of een familielid van uw vader (CGVS II p.6), iets waarvan u geen melding maakte.

Ook in het verdere verloop van uw relaas werden nog tegenstrijdigheden opgemerkt. Zo verklaarde u dat u vanuit Iran terugkeerde naar Jerevan nadat u van uw vrouw vernomen had dat jullie kapsalon door medewerkers van Margaryan werd gesloten. Deze sluiting gebeurde op 08/08/2008. U beweerde dat uw vrouw hierbij niet aanwezig was. Enkel twee werknemers, een kapster en een manicuurster, waren van de sluiting getuige (CGVS II p.15). Wat dit laatste betreft gaf uw echtgenote aan dat enkel de kapster getuige was van de sluiting. Zij beweerde dat de manicuurster die dag pas later kwam en pas arriveerde na de sluiting (CGVS II p.7). Uw vrouw werd hierop geconfronteerd met uw verklaringen, als zouden twee personen aanwezig zijn geweest. Zij bleef bij haar verklaringen en ontkende die van u. Aldus blijft de tegenstrijdigheid overeind. U beweerde vervolgens dat uw vrouw, voorafgaand aan de sluiting, was opgebeld door Margaryan. Tussen beide feiten zouden enkele uren gezeten hebben. Dit was de enige keer dat Margaryan uw vrouw opbelde (CGVS II p.15-16). Uw vrouw beweerde op haar beurt dat zij pas na de sluiting werd opgebeld door Margaryan. Zij werd met uw uitspraken geconfronteerd en hield wederom vast aan haar verklaringen (CGVS II p.7). Hiermee is deze tegenstrijdigheid niet weerlegd.

Ook over uw laatste contact met Margaryan, eind november 2008, werd een tegenstrijdigheid geconstateerd. U beweerde dat u hem toen nogmaals ontmoette in een poging om de problemen op te lossen. Tijdens uw eerste gehoor voor het Commissariaat-generaal verklaarde u dat de ontmoeting wederom uitliep op een ruzie en u opnieuw geslagen werd (CGVS I p.12). Tijdens uw tweede gehoor voor het Commissariaat-generaal verklaarde u dan weer dat de ontmoeting bleef bij een gesprek en dat u niet geslagen werd (CGVS II p.16). U werd hierop geconfronteerd met uw eerdere verklaringen. U weerlegde deze en bleef bij uw nieuwe verklaringen. Aldus blijft ook deze tegenstrijdigheid overeind.

Een laatste tegenstrijdigheid werd opgemerkt bij de beschrijving van uw reisroute. U verklaarde dat u van Jerevan via Wenen naar Brussel was gevlogen. Zowel bij uw eerste als tweede gehoor op het Commissariaat-generaal werd u gevraagd om de vliegtuigtickets voor te leggen. U gaf twee verschillende antwoorden. Op het eerste gehoor beweerde u dat u deze samen met uw paspoort

had moeten afgeven aan de smokkelaar (CGVS I p.8). Op uw tweede gehoor beweerde u dat u buiten het paspoort en wat geld niets anders had afgegeven aan de smokkelaar. U beweerde dat u de vliegtuigtickets van uw vrouw en u had weggegooid (CGVS II p.3-4). U werd ook hier geconfronteerd met uw eerdere verklaringen. U ontkende deze opnieuw en bleef bij uw nieuwe verklaringen. Hiermee is ook deze laatste tegenstrijdigheid niet weerlegd.

Deze tegenstrijdigheid ondermijnt uw bewering niet meer in het bezit te zijn van reisdocumenten. Zij trekt tevens uw bewering dat u uw paspoort bij aankomst in België aan een smokkelaar afgaf in twijfel. Wat deze bewering betreft dient bovendien te worden opgemerkt dat u niet kon verduidelijken waarom u uw paspoort bij aankomst in België aan een smokkelaar diende af te geven (CGVS I p.3). Gegeven het belang van identificatie is deze onwetendheid onaannemelijk. Er werd verder vastgesteld dat u evenmin een kopie van uw paspoort kon voorleggen. U verklaarde geen kopie van uw paspoort te hebben genomen. Aangezien u reeds in Jerevan, voor de aanvang van uw reis, wist dat u uw paspoort diende af te geven is ook dit een merkwaardige vaststelling. U werd hiermee geconfronteerd. U gaf aan het belang van een kopie niet in te zien (CGVS I p.3-4). Ook dit is weinig geloofwaardig gegeven het belang van identificatie, zeker bij een verblijf in een ander land. Deze vaststellingen doen dan ook vermoeden dat u uw paspoort doelbewust achterhoudt voor de Belgische instanties.

Op basis van dit alles moet geconcludeerd worden dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

De documenten die door u werden aangebracht zijn niet bij machte deze beslissing te wijzigen. Uw geboorteakte, de geboorteaktes van uw kinderen, de erkenningen van uw vaderschap, uw militair boekje, uw rijbewijs, uw huwelijksakte en uw werkboekje leveren geen bewijs van uw problemen met Taron Margaryan. Dit geldt eveneens voor de foto's die u aanbracht. Zij zouden uw wagen, uw kapsalon en een gesprek met schoonbroer van Margaryan afbeelden (tijdens een feest).

U legde tot slot een ontvangstbewijs van de hoofdsinspecteur van de politie voor. U verklaarde dat u op 06/12/2007 (uw verjaardag) een vuurwapen had gekregen van Margaryan. Dit wapen zou u voor uw vertrek uit Armenië terug hebben ingeleverd. Welnu, dit document attesteert louter de afgifte van het wapen zonder de omstandigheden te vermelden waarin eerder het werden afgeleverd. Aldus vormt het geen bewijs voor uw problemen.

Tenslotte zij er ook gewezen op onderzoeksresultaten van informatiegaring door de researchafdeling CEDOCA van het Commissariaat-generaal, en wel aangaande de persoon Taron Margaryan en door u vermelde taxibedrijven (antwoordfiche ARM2009-094). Echter blijkt uit deze informatie geen verwijzing naar uw persoonlijke problematiek. Bovendien vermag de verzamelde informatie niet de in uw hoofde vastgestelde tegenstrijdigheden te verklaren of te weerleggen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

in zake TADEVOSYAN Ruzanna

"A. Feitenrelaas

U, een Armeens staatsburger, bent gehuwd en heeft twee kinderen. U was samen met uw gezin woonachtig in Jerevan in het district Avan.

U verklaarde dat u Armenië diende te verlaten vanwege de problemen van uw echtgenoot V.G. (O.V.6.413911) met Taron Margaryan, de prefect van het district en de zoon van de voormalige premier. Uw man was hoofd personeelsbeheer van het taxibedrijf Royal. Een taxibedrijf dat, zoals meerdere zaken in Avan, in handen is van Margaryan.

U weet niet hoe de problemen met Margaryan ontstonden, u werd hierover niet geïnformeerd door uw man. U kwam op de hoogte van het bestaan ervan nadat uw man op 07/04/2008 in elkaar geslagen thuiskwam. U weet dat Margaryan hiervoor verantwoordelijk was maar kent de achterliggende reden niet.

Dit was niet het enige voorval. In juni 2008 werd uw man opnieuw in elkaar geslagen, waarna hij voor korte tijd naar Iran vertrok. Tijdens zijn afwezigheid werd het kapsalon, dat door u werd uitgebaat, door mannen van Margaryan gesloten. Het was zo dat u dit kapsalon in het verleden met de toestemming van Margaryan illegaal had kunnen bouwen. U belde uw man in Iran op om hem van deze sluiting te verwittigen. Deze keerde hierop terug naar Avan.

U verklaarde dat vanwege Margaryan uw kinderen op school problemen ondervonden. Margaryan sponsoorde namelijk de school. De leerkrachten stelden zich negatief op tegenover uw kinderen en hun resultaten verslechterden.

Deze problemen geraakten niet van de baan en daarom werd er besloten dat jullie uw land zouden verlaten. Op 30/03/2009 vloog u vanuit Jerevan over Wenen naar Brussel. Bij aankomst in Brussel ontmoette u een smokkelaar. U gaf uw paspoort aan deze persoon af en verbleef enkele dagen bij hem. U vroeg in België asiel aan op 03/04/2009.

B. Motivering

U baseert uw asielaanvraag op dezelfde motieven als diegene die werden aangehaald door uw echtgenoot V. G. (O.V.6.413911). In het kader van diens asielaanvraag werd een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Bijgevolg kunnen deze motieven ook wat u betreft niet weerhouden worden. Voor een uitgebreide weergave van de elementen op basis waarvan de beslissing van uw echtgenoot is genomen, dient verwezen te worden naar de beslissing van deze laatste.

Aldus kan ook in uw hoofde geen gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming weerhouden worden.

Uw geboorteakte en uw schoolattest, de enige documenten die door u werden aangebracht, leveren geen informatie over de problemen die u of uw man zouden hebben gekend.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. In een eerste middel voeren verzoekers een schending aan van artikel 1 A, lid 2 van de Conventie van Genève. Zij betwisten formeel dat er ernstige tegenstrijdigheden zouden zijn tussen hun verschillende verklaringen. Bovendien werden er een aantal zaken volledig gestaafd met originele documenten. Minstens geniet elke kandidaat-vluchteling het voordeel van de twijfel.

2.1.2.1. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.1.2.2.1.1. Verzoekers betwisten dat ze tegenstrijdige verklaringen zouden hebben afgelegd bij de beschrijving van hun band met Taron Margaryan. Het Commissariaat-generaal zou gewoon één en ander verkeerd hebben geïnterpreteerd. Taron Margaryan zou verzoeker nooit in zijn ouderlijk huis hebben bezocht. Taron Margaryan zou echter wel verzoekster in haar ouderlijk huis hebben bezocht. Na het huwelijk van verzoekers zou Taron Margaryan nog wel bij hen (in het huis waar ze sinds hun huwelijk samen wonen) op bezoek zijn geweest, maar eens dat Taron Margaryan wijkhoofd was geworden is deze niet meer op bezoek geweest.

2.1.2.2.1.2. Het louter bevestigen door verzoekers van deze of gene versie niet kan worden aangezien als een weerlegging of verklaring om de coherentie en de consistentie van het relaas te herstellen, zodat het geloofwaardig wordt. Te dezen wordt verzoeksters relaas ter zake herhaald, maar vast staat dat verzoeker uitdrukkelijk ontkend heeft dat Taron Margaryan bij hem thuis op bezoek is geweest (gehoorverslag van 11 maart 2010, p. 5).

2.1.2.2.2.1. Verzoeker betwist verder dat hij tegenstrijdige verklaringen zou hebben afgelegd bij de beschrijving van het misdadige karakter van de organisatie van Margaryan, en meer bepaald over de figuur Artemik en de incidenten waarbij deze zou zijn betrokken geweest. Verzoeker stelt dat Artemik werd verondersteld te werken als chauffeur, maar dat iedereen wel beter wist en dat hij in werkelijkheid geen concrete functie had. Verder stelt hij dat de incidenten waarbij Artemik zou betrokken zijn geweest uiteraard slechts verhalen en geruchten zijn die de ronde deden. Het feit dat hij in het ene interview stelde dat er doden waren gevallen bij het incident van 2008, terwijl hij tijdens het tweede gehoor zou hebben gezegd dat er geen doden waren, kan bezwaarlijk als een tegenstrijdigheid worden gezien. Eén en ander berust op een vergissing.

2.1.2.2.2.2. Vastgesteld wordt dat verzoeker tijdens het eerste gehoor zelf spontaan Artemik als taxichauffeur benoemde (gehoorverslag van 19 juni 2009, p. 9-10), zodat het toch wel uiterst merkwaardig is dat hij, toen hem tijdens het tweede gehoor concreet gevraagd werd of Artemik chauffeur was en hij zelfs werd geconfronteerd met zijn eerdere verklaringen dat Artemik wel chauffeur was, uitdrukkelijk ontkende dat Artemik chauffeur was (gehoorverslag van 11 maart 2010, p. 8) en na deze confrontatie evenmin afkwam met de in het verzoekschrift opgeworpen stelling a posteriori dat Artemik verondersteld werd te werken als chauffeur maar dat iedereen wel beter wist. Ook met betrekking tot de tegenstrijdigheid of er nu al dan niet dodelijke slachtoffers waren gevallen bij het incident in 2008, moet worden vastgesteld dat verzoeker na confrontatie hiermee niet opwierp dat hij zich misschien vergist had, maar gewoon ontkende dat er dodelijke slachtoffers waren gevallen (gehoorverslag van 11 maart 2010, p. 8).

2.1.2.2.3.1. Verzoekers betwisten dat zij tegenstrijdige verklaringen hebben afgelegd wat betreft de persoonlijke problemen van verzoeker met Margaryan. Tijdens de eerste aanval was verzoeker immers ernstig toegetakeld, terwijl hij bij de tweede aanval wel verwondingen opliep, maar geen verwondingen vergelijkbaar met de eerste aanval. Verzoeker diende toen geen dokter te raadplegen.

2.1.2.2.3.2. Waar verzoekers in het verzoekschrift een onderscheid lijken te maken tussen ernstige verwondingen (waarvoor men een dokter dient te raadplegen) en minder ernstige verwondingen (waarvoor men geen dokter dient te raadplegen), blijkt dat verzoeker uitdrukkelijk verklaard heeft ook bij de eerste aanval geen medische verzorging te hebben gekregen (gehoorverslag van 11 maart 2010, p. 11). Ook is er de toch wel uitdrukkelijke en eenduidige verklaring van verzoeker dat hij naar aanleiding van de tweede aanval geen verwondingen had, en dit in tegenstelling tot de eerste aanval (gehoorverslag van 11 maart 2010, p. 13). Verzoekster stelde daarentegen dat haar echtgenoot na de tweede aanval op "dezelfde manier" (als na de eerste aanval) terug kwam, namelijk geslagen (gehoorverslag van 11 maart 2010, p. 5).

2.1.2.2.4.1. Verzoeker ontkent dat zijn verklaringen over zijn reis naar Iran ongeloofwaardig zouden zijn. Gezien het feit dat hij totaal onbekend was in Teheran, is het volkomen aannemelijk dat hij de telefoon aan de taxichauffeur heeft doorgegeven zodat deze de bestemming rechtstreeks vernam. Verder had hij het hoofd van de Armeense gemeenschap slechts een paar maal ontmoet, zodat het niet ongeloofwaardig is dat hij zijn volledige naam niet kent. Verzoeker heeft deze man trouwens leren kennen via een tolk die een kennis van zijn vader is.

2.1.2.2.4.2. Het is ongeloofwaardig dat verzoeker niet in staat is meer informatie te verschaffen over het hoofd van de Armeense gemeenschap, meer bepaald zijn achternaam en de plaats in Teheran waar hij hem zou hebben bezocht. Deze persoon was immers zijn contactpersoon, nodig om zijn doel te bereiken. Verder is het merkwaardig dat verzoeker voor het Commissariaat-generaal nooit melding heeft gemaakt van het feit dat de tolk een kennis van zijn vader zou zijn.

2.1.2.2.5.1. Verzoeker werpt op dat hij op het moment van de sluiting van het kapsalon in Iran was, zodat hem niet kan verweten worden dat hij niet wist wie er juist aanwezig was op het ogenblik van de sluiting en wanneer Taron Margaryan zijn echtgenote had opgebeld.

2.1.2.2.5.2. Deze stelling vindt geen steun in het administratief dossier. Toen verzoeker werd gevraagd wie van de werknemers er juist aanwezig was op het moment van de sluiting, antwoordde hij niet dit niet te weten aangezien hij er niet bij aanwezig was maar stelde hij uitdrukkelijk dat er twee werknemers (een kapster en een manicuurstster) aanwezig waren (gehoorverslag van 11 maart 2010, p. 15). Hetzelfde geldt voor het moment waarop Taron Margaryan verzoekster zou hebben opgebeld (gehoorverslag van 11 maart 2010, p. 15-16).

2.1.2.2.6.1. Verzoeker betwist dat hij tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd over zijn laatste contact met Taron Margaryan. Verzoeker stelt dat er tijdens het laatste gesprek met Taron Margaryan een ernstige woordenwisseling plaatsvond met allerlei bedreigingen en dat hij op het nippertje een derde aanval kon vermijden.

2.1.2.2.6.2. Deze stelling vindt geen steun in het administratief dossier. Verzoeker verklaarde tijdens het eerste gehoor immers uitdrukkelijk dat hij bij het laatste contact werd geslagen (gehoorverslag van 19 juni 2009, p. 12), terwijl hij tijdens het tweede gehoor uitdrukkelijk zei toen niet te zijn geslagen (gehoorverslag van 11 maart 2010, p. 16).

2.1.2.2.7.1. Verzoeker betwist dat hij tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd bij de beschrijving van zijn reisroute. Verzoekers betwisten verder dat zij doelbewust hun paspoorten achterhouden voor de Belgische instanties.

2.1.2.2.7.2. Het louter bevestigen door verzoeker van deze of gene versie niet kan worden aangezien als een weerlegging of verklaring om de coherentie en de consistentie van het relaas te herstellen, zodat het geloofwaardig wordt. Verweerder stelt dan ook terecht dat het louter bevestigen van de verklaringen afgelegd tijdens het tweede gehoor onvoldoende is om de vastgestelde tegenstrijdigheid tussen de verklaringen tijdens het eerste en tweede gehoor voor het Commissariaat-generaal te weerleggen of te ontkrachten. Deze tegenstrijdigheid ondermijnt verzoekers bewering niet meer in het bezit te zijn van reisdocumenten en de commissaris-generaal, gezien de vaststellingen ter zake in de bestreden beslissing, uit terecht het vermoeden dat verzoekers hun paspoort doelbewust achterhouden voor de Belgische instanties.

2.1.2.2.8.1. Verzoeker volhardt dat hij wel degelijk een wapen heeft gekregen van Taron Margaryan. In Armenië geraakt een normaal burger niet zomaar aan een wapen.

2.1.2.2.8.2. Dat in Armenië een normaal burger niet zomaar aan een wapen geraakt, is een loutere bewering. Het bijgebrachte ontvangstbewijs van de hoofdinspecteur van de politie attesteert de afgifte van een wapen, maar vermeldt niet de omstandigheden waarin het eerder werd afgeleverd en vormt aldus het aldus geen bewijs voor verzoekers voorgehouden problemen.

2.1.2.2.9.1. Verzoeker werpt op dat uit de opzoekingen van het Commissariaat-generaal en uit eigen opzoekingen (zie stuk 3 gevoegd aan het verzoekschrift) blijkt dat Taron Margaryan corrupt is en zich geenszins aan de regels houdt.

2.1.2.2.9.2. De loutere verwijzing naar algemene informatie over de persoon Taron Margaryan toont geen persoonlijke vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin aan. De vrees dient in concreto te worden aangetoond en verzoeker blijft hier in gebreke. De informatie van Cedoca bevat geen verwijzing naar verzoekers persoonlijke problematiek. De mail van een zekere Johan Leysen gericht aan de raadvrouw van verzoekers (stuk 3 gevoegd aan verzoekschrift) bevat evenmin informatie met betrekking tot de door verzoekers voorgehouden persoonlijke problemen met Taron Margaryan.

2.1.2.2.10.1. Verzoekers voegen aan hun verzoekschrift een aantal foto's waaruit moet blijken dat ze een zeer goed leven hadden in Armenië (zie stuk 4, gevoegd aan verzoekschrift) en dat ze geen enkele reden hadden om Armenië te verlaten. Door de problemen met Taron Margaryan hebben ze echter alles van de ene dag op de andere moeten opgeven en achterlaten.

2.1.2.2.10.2. De stelling dat verzoekers het goed hadden in Armenië en de foto's waaruit dit moet blijken, kunnen de vastgestelde tegenstrijdigheden en de hieruit voortvloeiende ongeloofwaardigheid niet rechtzetten en tonen evenmin aan dat in hunnen hoofde vrees in vluchtelingenrechtelijke zin voorhanden is.

2.1.2.2.11. In acht genomen wat voorafgaat, is het asielrelaas van verzoekers ongeloofwaardig en wel dermate dat geen twijfel voorhanden is. De vastgestelde tegenstrijdigheden en inconsistenties, die in hun geheel moeten gelezen worden en niet als samenstelling van componenten die elk op zich een beslissing kunnen dragen, vinden hun grondslag in het administratief dossier en hebben geen betrekking op details, maar op feiten die rechtstreeks aanleiding hebben gegeven tot het vertrek uit het land van herkomst.

Het eerste middel is niet gegrond.

2.2.1. In een tweede middel voeren verzoekers een schending aan van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Zij verwijzen naar de argumenten aangehaald onder het eerste middel en stellen dat verzoeker bij terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico loopt op ernstige schade en hij zich niet onder de bescherming van het land kan of wil stellen.

2.2.2. In zoverre verzoekers hun vraag voor subsidiaire bescherming op hun asielrelaas steunen, dient vastgesteld te worden dat zij, omwille van de ongeloofwaardigheid van dit relaas, ook niet aannemelijk maken dat zij een reëel risico lopen op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a en b van de vreemdelingenwet.

Bovendien is geen gegeven voorhanden dat in Armenië een situatie van willekeurig geweld ten gevolge van een internationaal of binnenlands conflict heerst, zodat evenmin toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet.

Het tweede middel is niet gegrond.

2.3. Verzoekers kunnen niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet worden erkend en komen niet voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in aanmerking.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien september tweeduizend en tien door:

dhr. F. HOFFER,

kamervoorzitter,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

F. HOFFER